

wiadomości wydziałowe

wydział
artystycznyInstytut Sztuk Pięknych

36

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

W piątek, 23 marca 2007 o godz. 11.00 odbędzie się otwarcie wystawy pt. *Plakaty* Mirosława Adamczyka na którą serdecznie zapraszamy.

Janina Wallis

FOT. RADOSŁAW CZARKOWSKI

...Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Miejskie Biuro Wystaw Artystycznych – Leszno

Radosław Czarkowski

Hostessy

Radosław Czarkowski ur. 1966 w Zielonej Górze. W latach 1987-92 studiował w Państwowej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu na Wydziale Malarstwa, Grafiki, Rzeźby na kierunku Grafika.

Dyplom z wyróżnieniem obronił w Pracowni Rysunku prof. Jarosława Kozłowskiego. Obecnie jest adiunktem w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej Wydziału Artystycznego. Prowadzi Pracownię Rysunku i Multimediów. Jest autorem i współautorem wielu wystaw i prezentacji indywidualnych oraz zbiorowych. Zajmuje się rysunkiem, grafiką, malarstwem, instalacją, obiektem, działaniami performatywnymi.

W MBWA w Lesznie artysta zaprezentował, jak sam powiada, obiekty oraz rysunki postgraficzne. Jak większość jego realizacji, i ta poświęcona jest poszukiwaniu tożsamości i kondycji ludzkiej w szerokim pojęciu tych znaczeń. Dla Czarkowskiego wieloaspektowość ludzkiego życia wymaga wielu sposobów narracji. Konsekwentnie wykorzystuje motywy, które od dawna obecne są w jego twórczości. Początkowo cytował dzieła sztuki klasyków. Powielał wizerunki słynnych obrazów, a korzystając z cytatów z historii sztuki, wzajemnie je zestawiając budował nowe, autonomiczne treści i konteksty dla starych znaków. Do tej pory elementem szczególnie ważnym w jego twórczości jest multiplikacja. Powielony wizerunek staje się znakiem, buduje różnorodność kontekstów zastanej rzeczywistości. W swej codzienności, czasem trywialności ten znak nabiera cech niejednoznacznych, magicznych. Artysta w swoich realizacjach wykorzystuje również przedmioty gotowe.

Przetransponowuje je, tworząc nowe kody znaczeniowe. Kwiat róży, motyw i atrybut o bogatym znaczeniu, stał się istotnym elementem rozpoznawczym w jego twórczości. Róża to niezniszczalność, tajemnica, czystość, ale i miłość, męczeństwo, śmierć. W pracach Czarkowskiego pojawia się w formie rysunku, grafiki, obiektu. Widzimy ją zasuszoną, zabalsamowaną, zafoliowaną. W kontekście znaku jakim jawi się róża, artysta analogicznie powołuje motyw serca. Tu również odwołuje się do jego symboliki, sięga do wizerunku anatomicznego zestawiając ten wizerunek z „sercem duchowym”. Elementem całości są obiekty postgraficzne, zmultiplikowane wizerunki pięciu postaci naturalnej wielkości. Postaci niczym hostessy podają na dłoni...emocje. Swoim działaniem artysta zwraca uwagę na ulotne stany, zdarzenia. Pozostawia ślad obecności, kieruje uwagę na sferę ludzkiej duszy, nie pomijając całego bogactwa emocji, uczuć i przeżyć. Stawia pytania. Poszukuje. Istotną w jego rozważaniach refleksja na temat funkcjonowania świata, to refleksja dotycząca również kondycji i miejsca człowieka, jego duchowości, jego jako tajemnicy i zagadki.

Sylwia Erbert

Czas trwania wystawy: 1.12.2006 - 30.12.2006

Radosław Czarkowski *Hostessy*, Instalacja; foto autora

Wojciech Müller, Prace 2007

Oglądałam horyzontalne, górujące nad zebranymi gośćmi piątkowego wernisażu (26.01.2007) w Muzeum Ziemi Lubuskiej, wielkoformatowe wydruki – druki solwentowe. *PRACE 2007* profesora Wojciecha Müllera to najnowsza propozycja, jak autor wyraźnie podkreśla, powstała w odpowiedzi na własne zapotrzebowania i poszukiwania twórcze, jednak z myślą o konkretnej przestrzeni – Galerii NOWY WIEK prowadzonej przez Leszka Kanę.

4 metry, 6 metrów, 9 przy wysokości około 1,5 metra – ekrany, obrazy. Całość ekspozycji składa się z sześciu takich właśnie elementów skomponowanych z siatką niekrzyżujących się neonów, każdy około 0,5 metra. W chłodnych, w ciepłych barwach iluminują ponad głowami i myślami oglądających.

Ekspozycję dopełnia muzyka kompozycji syna artysty.

Müller, często i chętnie, podkreśla swój rodowód warsztatowy. Odchodzenie i jednocześnie trwanie przy idei i sensach tak silnej tradycji, jaką jest grafika – wydaje się wyznaczać ważną oś jego twórczości i osobowości. Decyzja o rezygnacji z ortodoksyjnych reguł technologicznych na rzecz, programowo nowych mediów (choćby druk i ostateczna obróbka cyfrowa) dostarczają obrazów lokujących się na styku sztuk rozmaitych. Być może właśnie w tym kryje się zasada alchemicznego postępowania Wojciecha Müllera. Konsekwentne wprowadzanie ostatecznego obrazu z kadru fotograficznego, czyni go nieskończonym. Formatem prac sugeruje zaledwie wycinek, niepoznanej przez nas, całości. Nawarstwienia i deformacje obrazów dają wrażenie ruchu, wyrwania się gestu z cyklu zdarzeń, zmian i następstw.

Müller dba o obrazy. Pracuje w rytmie dyktowanym trwaniem kolejnych sesji zdjęciowych oraz filmowych. Prowadzi, równoległe do rzeczywistych okoliczności, zapisy kamerą. Zdradza kuluary własnych poszukiwań, podkreśla rolę kobiety, modelki, choć nieprofesjonalistki, jej autentyczność. Opowiada o wyczekiwaniu na pełną naturalność fotografowanej osoby, na brak skrępowania, mimo nagości, pomimo ciągle trwających rejestracji.

Godziny pracy w atelier, w pracowni wyprawdzają sens opowieści artysty poza realny czas. Gubią ostrość i jednoznaczność. Stajemy wobec fragmentów czyichś myśli, refleksji, zachwyty – właściwie bez możliwości zadawania pytań. Prawie, jak jego modelki... Nadzy, poumierani jednak we własne refleksje, doświadczenia, emocje oraz oczekiwania. Co uczynimy z obrazami prof. Müllera w nas? Zależy od nas samych.

Przywykliśmy podkreślać wolę i wolność artysty. Widz posiada wolę i wolność obserwatora.

Agnieszka Graczev-Czarkowska

Wojciech Müller, *Prace 2007*, Muzeum Ziemi Lubuskiej – Galeria Nowy Wiek, styczeń – marzec 2007

....Instytut Kultury i Sztuki Muzycznej

Muzyka na siedemdziesięciolecie

29 listopada 2006r. obchodziliśmy jubileusz siedemdziesięciolecia urodzin prof. Mirosława Bukowskiego. Program obchodów obejmował seminarium naukowe poświęcone twórczości i działalności dydaktycznej Profesora. Wygłoszono referaty: *Requiem Mirosława Bukowskiego aspekty muzyczne i literackie* (dr Barbara Literska), *Liryka wokalna Mirosława Bukowskiego* (ad. Bogumiła Tarasiewicz), *Wybrane problemy techniki kompozytorskiej oraz estetyka Interferencji Mirosława Bukowskiego* (mgr Tomasz Kienik), *Mirosław Bukowski: Często muzyka leży między dźwiękami*. *Zapis pewnej rozmowy.* (dr Rafał Ciesielski), *Spacer w gąszczu z przewodnikiem. Nauka kompozycji u Profesora Bukowskiego wspomnienia* (mgr Katarzyna Kwiecień-Długosz).

Ukoronowaniem naukowych dociekań był *Koncert zielonogórskiego środowiska kompozytorskiego*, który odbył się o godz. 18.00 w Sali Kameralnej Filharmonii Zielonogórskiej. W Programie znalazły się utwory Jubilata oraz kompozytorów zielonogórskich:

1. **Mirosław Bukowski - III Sonata na fortepian (1972)**
2. **Mirosław Bukowski – Tryptyk na mezzosopran i fortepian do tekstu B. Leśmiana (1958)**
Róża
W słońcu
Samotność
3. **Mirosław Bukowski - IV Sonata na fortepian (1995)**
I. Allegro inquieto
II. Poético con delizio
III. Precipitando
4. **Juliusz Karcz – Pieśni do słów H.Szylkina**
Jabłonie

Wilno
Dwie ojczyzny

5. **Juliusz Karcz - Chorał na dwa akordeony (2005-2006)**
6. **Juliusz Karcz - Toccata na dwa akordeony (2005-2006)**
7. **Andrzej Tuchowski – Jazz- Suita AMERICANA (2003-2004)**
I. Preludio
II. Blues
III. Allegro con fuoco
IV. Vivo
8. **Katarzyna Kwiecień-Długosz – Mazurek (2005)**

Wykonawcami koncertu byli znakomici muzycy z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej z Lublina, Akademii Świętokrzyskiej z Kielc, Akademii Muzycznej z Poznania oraz z Uniwersytetu Zielonogórskiego i Filharmonii Zielonogórskiej.

Joanna Marcinkowska – fortepian (3) Bogumiła Tarasiewicz – mezzosopran (2) Anna Ulwańska – sopran (4) Maciej Huszcza – wiolonczela (8) Jakub Kotowski – skrzypce (8) Karol Schmidt – fortepian (1, 2, 4) Ryszard Zimnicki – fortepian (8) Świętokrzyski Duet Akordeonowy (5, 6, 7) Elwira Śliwkiewicz-Cisak - akordeon Jerzy Mądrawski - akordeon

Koncert prowadzili studenci - Magdalena Molińska oraz Mateusz Urbański, a uroczyste i szlachetne *Plurimos Annos* zaśpiewał chór studentów naszego instytutu pod dyrekcją ad.Łucji Nowak. Owa aktywna obecność młodzieży zdecydowała o niecodziennej atmosferze koncertu, spowodowanej również obecnością zaproszonych gości: JM Rektora UZ, prof. zw. dr. hab. Czesława Osękowskiego oraz Kanclerza UZ mgr. inż. Franciszka Orlika.

Jubileuszowy dzień miał wiele odcieni – refleksji naukowych oraz artystycznych i osobistych poruszeń.

BL

Sukces uniwersyteckiego zespołu wokalnego Vox Humana!

Zespół wokalny Vox Humana reprezentujący Uniwersytet Zielonogórski zdobył Złote Pasma (Golden Zone) w kategorii chórów mieszanych na VII Międzynarodowym Festiwalu Kolęd *Prague Christmas*, który odbywał się w dniach 8-10.12.2006.

W festiwalu udział wzięły zespoły/chóry z wielu krajów Świata: Czech, Rosji, Singapuru, Ukrainy, Południowej Afryki, Norwegii, Węgier, Estonii, Słowenii, Kazachstanu oraz Polski (Chór Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy). Konkurs podzielony był na trzy kategorie: chóry dziecięce, żeńskie i mieszane. Program festiwalu był profilowany i musiał składać się z kolęd oraz pastorałek.

Młodzi muzycy z naszego Uniwersytetu zaprezentowali przede wszystkim polskie kompozycje, wykonując renesansowe *Magnum nomen Domini* Bartłomieja Pękiela, *Kolędę nr 1* cenionego na świecie współczesnego kompozytora poznańskiego Andrzeja Koszewskiego oraz dwa opracowania kolęd autorstwa Jarosława Kostki: polskie *Pasterze mili* i znane chyba na całym świecie *Adeste fideles*. Tak zróżnicowany program zyskał uznanie jury i pozwolił dobrze zaprezentować się na estradzie. Vox Humana był najmłodszym chórem w swojej kategorii, mimo to pokonał w rywalizacji bardziej doświadczony zespół. Ostatecznie zespół „Vox Humana” zdobył Złote Pasma (Golden Zone) w kategorii chórów mieszanych i chociaż nie wygrał Grand Prix festiwalu, to znalazł się w międzynarodowej czołówce chórów. Laureatem Grand Prix został Państwowy Chór Republiki Kalamykia z Rosji.

Podczas festiwalu zespół wystąpił pod batutą młodego dyrygenta Krzysztofa Purzyckiego - tegorocznego absolwenta EAWSM UZ w klasie dyrygowania ad. Bartłomieja Stankowiaka. Bartłomiej Stankowiak, pracownik Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej UZ, jest także szefem artystycznym chóru i opiekunem koła naukowego Vox Humana. Zespół został założony w 2005 roku przez studentów i absolwentów Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej UZ. Od grudnia ubiegłego roku Vox Humana znalazł swoje miejsce w strukturze organizacji studenckich Uniwersytetu i działa jako koło naukowe, co pozwoliło uzyskać wsparcie dla swojej działalności od MEN i Parlamentu Studenckiego UZ. Bez tego wsparcia niemożliwy byłby

udział w praskim festiwalu, zakończony tak znaczącym sukcesem. Główną ideą koła naukowego jest wspólne muzykowanie i rozwijanie swoich szeroko pojętych umiejętności muzycznych oraz wiedzy dotyczącej wykonywanych kompozycji. Repertuar składa się głównie z muzyki sakralnej od renesansu, przez barok, romantyzm, po muzykę współczesną. Vox Humana występował wielokrotnie w Zielonej Górze, jak i innych miastach Ziemi Lubuskiej, wszędzie zbierając pozytywne opinie i uznanie słuchaczy. Brał udział m. in. w Wałbrzyskich Spotkaniach Muzycznych, na których wystąpił gościnnie, wieńcząc swoim występem całoroczny cykl koncertów. Działa także na terenie Uniwersytetu, biorąc udział w koncertach dyplomowych Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej oraz uroczystościach absolutoryjnych na innych wydziałach.

Vox Humana ma ambitne plany na przyszły rok. Dalsze doskonalenie umiejętności zespołu zależy oczywiście także od pieniędzy, ale przede wszystkim od codziennej pracy, do której po udanych występach z garścią z pewnością nie zabraknie w tym roku motywacji.

Bartłomiej Stankowiak

wydział : elektrotechniki, informatyki i telekomunikacji

Nowy doktor Mariusz Mądry

6 grudnia 2006 na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr. inż. Mariusza Mądry pod tytułem *Planowanie obsługi sieci dystrybucji odpadów poprodukcyjnych z wykorzystaniem technik programowania ograniczeń*. Promotorem rozprawy był prof. Zbigniew Banaszak z Politechniki Koszalińskiej, recenzentami byli prof. Andrzej Kasiński z Politechniki Poznańskiej oraz prof. Jerzy Józefczyk z Politechniki Wrocławskiej. Rada Wydziału pod przewodnictwem prof. Krystyny Balińskiej, zdecydowała o nadaniu mgr. inż. Mariuszowi Mądry stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej automatyka i robotyka, w specjalności naukowej automatyzacja procesów dyskretnych.

Mariusz Mądry urodził się 11 stycznia 1973 roku w Bartoszycach. W roku 1993 ukończył Technikum Elektroniczne w Zielonej Górze. Tytuł magistra inżyniera w zakresie inżynierii systemów informatycznych uzyskał po ukończeniu studiów na Wydziale Elektrycznym Politechniki Zielonogórskiej w roku 1998. Promotorem pracy dyplomowej pt. *Sterowanie i wizualizacji stanu pieca tunelowego w systemie czasu rzeczywistego QNX* był prof. Andrzej Pieczyński. Po zakończeniu studiów podjął pracę w Pracowni Systemów Informatycznych Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych.

Przedmiotem rozprawy są zagadnienia planowania zadań transportowych i składowania w sieci przedsiębiorstw wytwórczych i zakładów utylizacji odpadów produkcyjnych. Rozprawa poświęcona jest metodyce formułowania zadania logistycznego, a następnie rozwiązywaniu tego zadania przy użyciu opracowanego w pracy komputerowego Systemu Planowania Przepływu Odpadów. Opracowany system wykorzystuje propono-

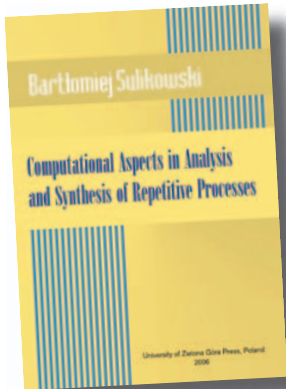
wane w pracy heurystyczne algorytmy programowania całkowitoliczbowego z ograniczeniami. Rozwiązywany problem jest złożony już w przypadku sieci o niewielkiej liczbie węzłów, głównie ze względu na konieczność uwzględnienia licznych ograniczeń zmiennych stanu, licznych zmiennych decyzyjnych oraz warunków odnoszących się do porządku i czasu wystąpienia zdarzeń dyskretnych zachodzących w systemie.

Rozwiązywany w rozprawie doktorskiej problem ma duże znaczenie praktyczne ze względu na powszechne występowanie rozproszonych systemów produkcyjnych w gospodarce. Istotne jest zatem prawidłowe i formalne wyspecyfikowanie systemu – jego opis matematyczny, uwzględnienie warunków procedencji, właściwe odzwierciedlenie ograniczeń zmiennych. W wyniku opisu zazwyczaj zostaje zdefiniowane trudne zadanie programowania matematycznego, o dużym rozmiarze, wymagające zastosowania specyficznych technik programowania, z konieczności pozostawiających duży margines dla heurystyk.

W proponowanym w pracy rozwiązaniu odchodzi się od najczęściej do tej pory stosowanych metod symulacyjnych poszukiwania rozwiązania problemu na rzecz nowszego narzędzia – deklaratywnego języka programowania z ograniczeniami (CLP – ang. *Constraints Logical Programming*). W uproszczeniu, techniki CLP bazują na naprzemiennym stosowaniu procedur propagacji (ograniczania dziedzin zmiennych decyzyjnych) i dystrybucji (ukonkretniania wartości zmiennych decyzyjnych). Proponowany w pracy algorytm uwzględnia przypadki, gdy liczba zmiennych decyzyjnych nie jest ustalona a priori. W pracy zaproponowano m. in. metodykę tworzenia zuniifikowanego modelu matematycznego złożonej sieci dostaw, obejmującego zakłady produkcyjne, flotę transportową, infrastrukturę komunikacyjną i zakłady utylizacji odpadów poprodukcyjnych.

Andrzej Obuchowicz

Publikacja z serii „Prace naukowe z Automatyki i Informatyki”

Bartłomiej Sulikowski,
Computational aspects in analysis and synthesis of repetitive processes, (Lecture Notes in Control and Computer Science, Vol. 11), Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego 2006, 168 p.

W grudniu ub. r. Oficyna Wydawnicza UZ wydała kolejną książkę z serii *Lecture Notes in Control and Computer Science*. *Computational aspects in analysis and synthesis of repetitive processes (Aspekty obliczeniowe analizy i syntezy procesów powtarzalnych)*.

Autorem tej publikacji jest pracownik Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych, Bartłomiej Sulikowski. Książka bazuje na rozprawie doktorskiej autora, która została obroniona na WEliT w lutym 2006 r.

Wyniki badań zaprezentowane w książce dotyczą własności specyficznej podklasy układów 2D. Dokładniej mówiąc, autor ograniczył swoje badania do komputero-wo wspomaganego rozwiązywania zadań analizy i syntezy liniowych procesów powtarzalnych. Spośród wielu modeli procesów powtarzalnych w publikacji rozważane są modele dyskretne typu podstawowego i uogólnionego oraz model różniczkowy typu podstawowego. Problemy analizy wybranej klasy procesów dynamicznych ograniczono do badania stabilności asymptotycznej i stabilności wzdłuż pasa. Takie umotywowanie dziedziny badań zostało podyktowane faktem, że istniejące techniki umożliwiające rozwiązywanie rozważanych zadań, z praktycznego punktu widzenia, nie mogą być stosowane. Niska stosowalność dostępnych warunków, w zależności od rozważanego zadania wynika z tego, że część istniejących warunków analizy (i co za tym idzie syntezy) należy do klasy zadań *NP*-trudnych jak i z tego wykorzystanie pozostałych rozważanych warunków wymaga przetwarzaniu macierzy o potencjalnie ogromnych rozmiarach, (co wpływa negatywnie na szybkość obliczeń i może powodować powstawanie błędów numerycznych). Dodatkowym ograniczeniem w stosowaniu ogólnie znanych warunków jest to, że przedstawiają one jedynie rozwiązanie zadania analizy. Nie dostarczają one możliwości naturalnego przekształcenia do warunków syntezy. W celu wyeliminowania, bądź częściowego ograniczenia, powyżej wymienionych problemów, w książce zaprezentowano szereg wyników, które, dzięki zastosowaniu Liniowych Nierówności Macierzowych (ang. *Linear Matrix Inequalities - LMIs*), okazały się skutecznym sposobem prowadzącym do:

- znacznego przyspieszenia otrzymywania rozwiązania,
- możliwości przedstawienia oryginalnych zadań *NP*-trudnych w postaci przybliżonych zadań z klasy *P*,
- ograniczenia możliwości wystąpienia błędów numerycznych, dzięki przetwarzaniu macierzy symetrycznych, dodatnio określonych.

Pomimo zastosowania LMI do rozwiązywania zadań analizy i syntezy procesów powtarzalnych, w dalszym ciągu istnieją pewne ograniczenia dotyczące ich stosowania. Szczególnie odnosi się to do rozmiaru rozwiązywanego problemu. A zatem problem można teraz przedstawić następująco: dla otrzymanego warunku LMI,

operującego na ogromnych macierzach, opracować efektywne sposoby, umożliwiające rozwiązanie postawionego zadania.

W publikacji autor przedstawił trzy takie rozwiązania, tj.: rozwiązanie „sprzętowe”, polegające na zapewnieniu dużej mocy obliczeniowej poprzez wykorzystanie technik obliczeń równoległych (klastry); opracowanie podejścia iteracyjnego, umożliwiającego wykorzystanie zalet procedur iteracyjnych; oraz zaproponowanie metody uproszczenia spektrum rozważanej macierzy o dużych rozmiarach, poprzez wprowadzenia etapu wstępnej syntezy, a następnie rozwiązanie otrzymanego zadania syntezy. Warto podkreślić, iż książka zawiera wiele przykładów numerycznych ilustrujących działanie proponowanych rozwiązań.

Krzysztof Gałkowski

IT Academic Day

Już po raz trzeci, dzięki współpracy działającego w Instytucie Informatyki i Elektroniki Koła Naukowego UZ.NET oraz Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji z firmą Microsoft, studenci naszej uczelni mieli okazję poznać najnowsze rozwiązania w informatyce. Otwarta konferencja informatyczna IT Academic Day odbyła się 30 listopada 2006 r. w auli Uniwersytetu i zgromadziła blisko 300 osób, w tym studentów i kadre naukową oraz przedstawicieli zielonogórskich firm wytwarzających oprogramowanie.

Po oficjalnym otwarciu, podczas którego uczestników konferencji przywitał prof. Andrzej Pieczyński, dziekan Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, o najważniejszych inicjatywach Microsoft skierowanych do społeczności akademickich opowiedział Eugeniusz Licznarowski z Developer & Platform Group w polskim oddziale firmy. W swojej prezentacji *Programy akademickie Microsoft* wymienił m.in. możliwość bezpłatnego i legalnego uzyskania oprogramowania przez studentów i pracowników wydziałów informatycznych w ramach programu MSDN AA, a także opowiedział o tegorocznej edycji Imagine Cup, ogólnoświatowego konkursu informatycznego, w którym od lat polscy studenci odnoszą znaczące sukcesy.

Eugeniusz Licznarowski poprowadził również prezentację „Programowanie pod Windows Vista”, która poświęcona była najnowszym technologiom wchodzącym w skład dynamicznie rozwijającej się platformy deweloperskiej Microsoft: Windows Presentation Foundation, Windows Communication Foundation oraz Windows Workflow Foundation. Była to wyjątkowa okazja, by poznać możliwości tych technologii zaledwie trzy tygodnie po ich premie-

